

*az ács is hálás a maga
módján míg csendben
kárhóztatja a fennvalót
s lesz a fából bölcső
a bölcsőből kereszt
keresztből léleknek orsó —
testnek koporsó...*

LÖRINCZ TERÉZ

Máté

*A vámszedő férfi
a kocsmáros fanyar borát itta,
átizzadt ingét gombolva éppen,
azután új kockát dobott.
De ahogy a nyikorgó ajtó felé fordította
gyanakvó arcát,
már látta a gyöngéd kezét:
Máté, jöjj, kövess...
És tetőtől-talpig belemerítkezett.*

A gazdag ifjú

*Tudta Ó már, révülten a ragyogásban,
ahogy sután megbotlott márványlépcsőin a házban,
hogy minden odavan.
Nem is azért kérdezett Uram.
A zuhanás küszöbén, a sodródáson innen,
lehajtott szép fején
árnyékba halt a fény.*

Veronika

*Jaj, ez a kendő...
ahogy itt fekszik egy múzeum távoli csöndjében,
Ó, ez a kendő... benne vérben, verítékben
a szenvedő test örök vonásai...
Jaj, ez a kendő...
de hol van Veronika?*

